

Úvaha o dnešní době.

V dnešní době (jaro 2015) a v naší zemi, tedy v České republice, je situace ohledně společenského náhledu na dění kolem nás naprosto katastrofální. Vládou zde až neuvěřitelně zkreslené náhledy na dění kolem nás a to především díky post hypnotické sugesci, která je vytvářena všemi masmediálními kanály od klasického tisku, přes rádiové a televizní vysílání, až po moderní internet. Lidé v této zemi jsou denně masírováni polopravdami a lží tak neuvěřitelným způsobem, že to nemá v historii obdoby.

Pochopitelně se okamžitě objeví otázka, která s tím vším souvisí. Proč tak hodně a proč tak mocně zrovna u nás, tedy v naší české zemi? To ponechám zatím na čtenáři, protože otevření otázky o vztahu k naší zemi, by bylo příliš obsáhlé. Zaměříme se na tyto otázky obecněji a pokusíme se je objasnit. Spolu s nimi si ale musíme také něco říci i o příčinách, které k tomu všemu vedly a pochopitelně musíme také postavit do správného světla i dějinné události a také i různé vztahy, které k těmto událostem vedly a vedou. To proto, že je tu až neskonale mnoho úmyslně postaveno do zcela nesmyslných a pravdě odporujících postojů a názorů, které se dnes berou už za samozřejmé.

Naše úsilí o objasnění situace se pokusíme směřovat do dvou základních pohledů:

- Pohled na to, co to je a co to není **Svoboda**
- Pohled na to, co se děje v současnosti na **Východě Evropy**

Pro oba pohledy je tu k dispozici událost (události), na které je můžeme velmi dobře popsat a charakterizovat. Jde o teroristický útok na plátek, který v Paříži otiskoval karikatury všeho možného i nemožného, na plátek s názvem: CHARLIE HEBDO. V druhém případě jde pak o válečný konflikt na východě Ukrajiny.

Takže se napřed zaměříme na ten první případ.

V Paříži došlo k tomu, že do redakce zmíněného časopisu vnikli dva teroristé a tuto redakci doslova vystříleli. Výsledkem bylo 20 mrtvých lidí. Nastala honička po celé Francii a po několika dnech tyto teroristy policie dostihla a zastřelila. To jsou fakta. Na celém světě tento čin odsoudili všichni popřední činitelé a masmédi začala chrlit zprávy o tom, že naše společnost (euroamerická) musí hájit svobodu slova. Našli se ale i tací, kteří sice tento čin (teroristický útok) odsoudili, ale striktně se ohradili proti tomu, že tu jde o útok na svobodu slova. Mezi významnější lidi patřil i náš profesor HALÍK.

K tomu, abychom se vyznali v termínu, o který zde běží, tedy o tom co to ta SVOBODA vůbec je, si zde musíme objasnit několik stěžejních věcí.

Za tím účelem zde uvádím krátký výňatek z mé knihy PRAVDY ŽIVOTA

Tři roviny – 2. rovina Lidstva

Začneme netradičně a to obrázky z mé knihy -

CESTA ČLOVĚKA (viz následující strana).

Tak jako člověk má tělo, duši a ducha, tak i společenský systém má tělo duši a ducha.

Tělem je vše, co spadá do výrobní sféry.

Duší je to, co lze nazvat právem, politikou nebo třeba informačním systémem.

Duchem je pak to, co označujeme jako kulturu, náboženství, morálnost nebo to, co rozumíme pod pojmem tvořivá složka vědy, nebo tvořivá složka umění.

Zde jsou názorně vidět jednotlivé vazby navzájem a zároveň je tu i vidět celková koncepce.

Na prvním obrázku je vidět systém trojčlennosti tak, jak se navzájem k sobě váže ve smyslu rozdělení do jednotlivých skupin a to ve vztahu společnost a člověk.

My se nyní zaměříme na systém společnosti a ukážeme si jednotlivé vazby, tak jak být mají a jak jsou v dnešní společnosti aplikovány.

Že tomu dnes není dobře rozuměno a že vše je jinak nežli by mělo být, to dnes snad cítí už každý soudný člověk.

Tady jsou vidět chybné vazby ve společnosti na principy, které k sobě nepatří a z nich plynoucí společenské systémy,

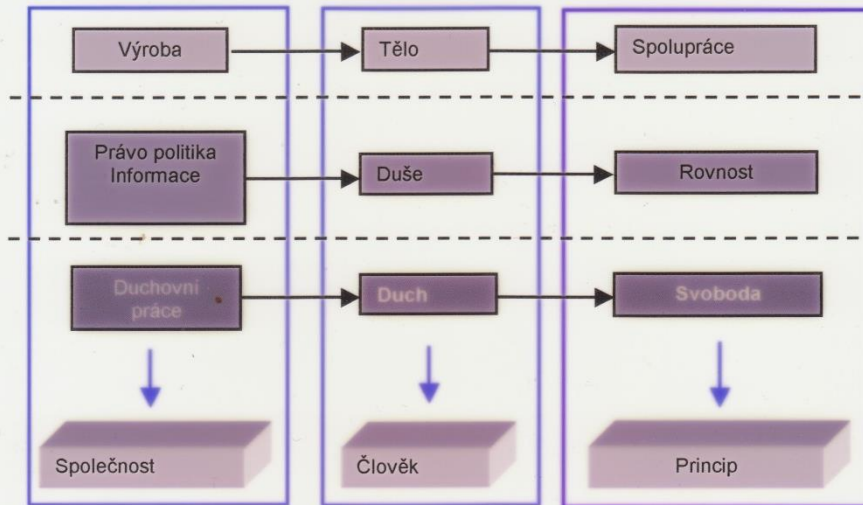
Druhý obrázek pak představuje porušené některé důležité vazby. K tomu si ale řekneme něco poněkud více. Začneme ale od začátku.

Už jsme mluvili o tom, že ze západu i z východu působí dvě protichůdné síly duševně-duchovních sil. Ani jedna z nich není dobrá nebo špatná. Obě jsou dobré, když jsou správně pochopené.

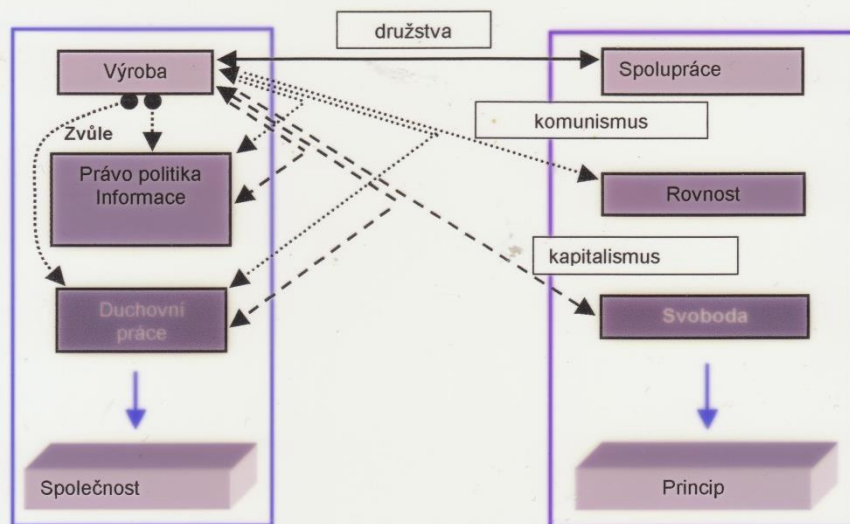
Obě dvě jsou špatné, pokud budou špatně pochopené.

Člověk a jeho vztah

1.základ

2.nebezpečí

Bohužel my lidé máme tendenci napřed procházet tím, že musíme být tvarováni tak, aby to zlo v nás vzbudilo odpor, a teprve poté se přikloníme k dalšímu stavu, tedy v tomto případě k onomu dobru. Takže podívejme se na to důkladněji.

Západ stále hovoří o svobodě, ale o svobodě v hospodářské a materialistické oblasti, což je nesmysl (na diagramu je to situace se šipkou, kde je označení "kapitalismus").

Východ hlásá bratrství, neboli spolupráci v ideové, neboli duchovní oblasti, což je rovněž nesmysl (viz diagram).

Svoboda je totiž pojem, který přísluší výlučně duchovní oblasti. Svobodný může být Duch ne Tělo. Svoboda ve fyzické oblasti nic neznamená. Je to jenom právo silnějšího, který uzurpuje toho slabšího. Pokud se hovoří o

svobodě ve sféře výroby a rozdělování, tak výsledkem toho je pouze to, že jeden má "svobodu" toho druhého zničit, nebo obrát o peníze.

Právě takovéhoho přístupu jsme nyní svědky u nás. Zde by byl pochopitelně na pořadu systém, který se nazývá spolupráce.

Výroba v budoucnu je to, co se bude odehrávat na vědomé spolupráci, to znamená na systému družstev. Tady si ale nesmíme představovat jen omezený systém dnešního chápání družstev, ale to, že družstevnictví bude rozšířeno do takového rozsahu, že to postihne veškerou výrobu. Pokračujme ale zatím v úvaze o tom, jak jsou tyto vztahy pomýlené.

Budeme-li hovořit o spolupráci v oblasti Ducha, byl by to zase obrovský omyl. Protože lidé se ve svém duchovním jsoucnu a původu liší jako hvězdy na nebi. Házet je přitom do jednoho pytle je totéž, jako kdybyste hodili Hitlera, Stalina do stejného koše jako sv. Františka, Einsteina či Jana Amose Komenského.

Zde bych chtěl jen připomenout neustálé snahy těch, kdo danému principu nechtějí rozumět a snaží se o "spolupráci" různých iniciativ na současné politické scéně. Neustále se s někým chtějí dávat dohromady, dělat kompromisy a nechápou, že jde o nesmysl. Nerozumí pojmu myšlenka a pojmu svoboda a nejsou schopni to pochopit a to proto, že do tohoto systému neustále tlačí to, co tam nepatří.

Pokud jde o další oblasti, tak tu samozřejmě a ze zcela pochopitelných důvodů nejde o to, že by hospodářský nebo duchovní život měl mít přednost před tím druhým, jde jenom to, že musí být správně interpretován. Jinak řečeno. Pokud "dobro" působí na nesprávném místě, tak je z něj vlastně "zlo".

Tak jako člověk má tělo, duši a ducha, tak i společenský organismus má tělo, duši a ducha. (toto se opakuje na str. 1)

Tělo společnosti je výrobní sféra.

Duší je právo, politika, informace.

Duchem pak jsou v takové systémy jako kultura, náboženství a tvořivé složky umění a vědy a pochopitelně sem patří i morálka.

V oblasti těla, tedy v této první oblasti se má uplatnit spolupráce, v druhé oblasti se má uplatnit rovnost a ve třetí oblasti svoboda. V oblasti materiálního zabezpečení má tak vládnout spolupráce, před zákonem má vládnout rovnost a v oblasti ducha pak svoboda.

Pokud se tyto pojmy a oblasti pletou, když se svoboda, rovnost a spolupráce abstraktně proklamují, ale konkrétně aplikují v oblastech, kam nepatří, vrhá to společnost do zmatku. Když se například pokoušíte uplatnit rovnost v oblasti majetkové, vzniká z toho rovnostářský systém, což jsme zažili v komunismu, a v oblasti ducha vyúsťuje do myšlenkové nesvobody, což je vlastně diktatura.

Všude, kde naopak výrobní sféra zasahuje do oblasti duše, vzniká z toho korupce. Průmyslový, bankovní ani jiný kapitál nemá co zasahovat do zákonodárství ani do šíření informací. Čehož jsme v současnosti svědky právě v naší zemi v nebývalé míře. Při tvorbě zákonů a v justici není možné pokukovat jedním okem po tom, co si žádá kapitál a ani dávat přednost tomu, co některé skupiny, které mají finance, chtějí nebo nechtějí, aby si tyto zákony jaksí vylepšily. V horším případě dokonce i koupily.

Zákon má co do činění pouze s principem spravedlnosti, ne s tím, kdo má kolik peněz. Pokud například nějaká instituce hodlá trvale poškozovat přírodní prostředí, tak to nemůžeme vyřešit tím, že jí dáme pokutu, byť by ta pokuta byla sebevětší, protože ta pokuta se strhne opět jenom z prostředků, které zaplatí občané. Musí se to vyřešit tím, že vše bude uvedeno do normálního stavu tak, jak tomu bylo předtím. Tím bude zabezpečeno to, že k takovému poškozování nebude docházet.

Ani bankovní úředníci ani nikdo, kdo má finance moc a peníze, nemůže zasahovat do toho, co se bude publikovat či co se bude vysílat v masmédiích či jakým způsobem se tyto programy budou ovlivňovat. To je právě obrovský nešvar, který se dneska děje a který vlastně ničí tuto oblast tak dalece, že není už samostatnou oblastí, ale je pouze vazalem toho, co tyto skupiny chtějí. Pak ovšem to není informace, jedná se pouze o demagogii, v lepším případě o reklamu, a prosazování svých názorů.

Informace má co do činění pouze s principem pravdy a pravda, nemá nic společného s tím, kdo na ní má nebo nemá peníze. Pravda je pravdou, byť byla hájena jenom jedním člověkem a zůstává pravdou, byť nebyla podpořena jedinou korunou.

Pokud tedy politická sféra se snaží zasahovat do oblasti duchovní tvorby, tak tato začíná upadat a odumírat. Jinak řečeno, pokud umění má být řízeno podle komerčního efektu, tak velmi rychle popře svůj vlastní smysl, ztrácí na kvalitě a ztrácí na všem. Stává se dekadentní. Podobný úpadek nastává i ve vědě, když se hlavní smysl vývoje a bádání upírá jenom do směru, který dává co nejrychlejší a co nejefektivnější zisk ve výrobě.

Pokud se do svobodné duchovní tvorby míchá politická sféra, jako tomu bylo za socialismu, kde vše bylo třídně řízeno a kde dělnická třída určovala vývoj a rozvoj v hudbě, matematice nebo fyzice, je tento svobodný duch velmi silně zbrzděn. Věda a umění mají co do činění výlučně s principem pravdy a krásných věcí, a s ničím jiným.

Zhodnocení

V současné době jsme svědky dalšího vystupňování celého tohoto systému, a sice tím, že tu nastupuje nový společenský systém.

Starý systém, tedy kapitalismus, i to co ho provázelo, tedy socialismus už zanikly. To, co si mnozí lidé představují, že dnes existuje, tedy jakýsi rozvinutý kapitalismus je jenom nesmysl, který je šířen mezi lidmi právě proto, aby si neuvědomovali vlastní dosah toho co se dneska děje.

Nový společenský systém, tedy **Finanční systém**, je systémem, který se zásadním způsobem liší od kapitalismu. Kapitalismus se stará o své lidi, o své pracovníky, alespoň nějakým způsobem a to tak, aby mu přinášeli zisk, byť tento vztah není úplně správný, jak jsme si před chvílí vysvětlili. Peněžní systém ale překračuje tuto hranici velmi významně. Finanční systém se nestará o své lidi, nestará se vůbec o nic jiného nežli o to, aby se uplatnil ve smyslu moci a ve smyslu bezprostředního zisku, tedy mamonu.

Finanční systém představuje jakéhosi hráče, který zarputile hraje svojí hru. V jeho hře jsou obětovány tisíce a dneska už i miliony lidských životů, aniž to kdokoliv z těchto hráčů, kteří tuto finanční hru hrají, zaregistroval. V dnešní době umírá ročně hlady víc lidí, a to především žen a dětí během jednoho roku, nežli byly válečné ztráty druhé světové války, miní se pochopitelně roční válečné ztráty.

Tento systém, který svobodu povýšil nejenom nad výrobní sféru, ale i nad politiku, doznal takového rozšíření právě proto, že dosud nebyl nastolen zcela nový odlišný a diametrálně se lišící systém, který by jednoznačně utnul tyto praktiky.

Mohly vzniknout jenom proto, že samotný kapitalismus nebo samotný socialismus nestačil na to, aby lidi dovedl k tomu, že mají mít jiný pohled na věc, že se mají dostat do stavu, kdy lidé budou k sobě lidmi a ne, že se budou k sobě chovat jako zvířata. I když tato zvířata se chovají mnohdy nakonec daleko lépe.

Tento nový systém je tedy systémem, který je super systémem na výchovu lidí. Tento nový systém (finanční systém) zde bude tak dlouho, dokud my lidé neporozumíme tomu, že je nutno s tím něco udělat.

Ano, mnozí z nás lidí to již chápou, ale těch lidí, kterým to dochází, je ještě žalostně málo. Všichni ostatní jenom hořekují nad tím, co se to vlastně s nimi děje, ale sami o sobě by se vlastně na tomto systému chtěli spolupodílet. Oni nehořekují nad tím, že je tento systém špatný, oni hořekují nad tím, že oni osobně se dostali do stavu, že tímto systémem byli skřípnuti. To je ale něco zcela jiného. Člověk, který nepochopí a neporozumí tomu, že je to především on sám, kdo se musí změnit, tak bude nadále tímto systémem tlačen k tomu, aby změnil svoje myšlení, svoje chápání a svoje žití tak, aby se to stalo.

Takže výsledkem musí být nakonec změna chápání toho kterého člověka tak dalece, že úplně automaticky v sobě přijme to, co přijmout musí, tedy odvrhnutí tohoto současného systému jako takového. Musí to odvrhnout i za cenu, dejme tomu, svého života, i za cenu nejvyšších útrap, i za cenu všeho, co si lze jenom představit. Musí to odvrhnout proto, aby se mohl dopracovat do stavu, kdy si uvědomí, že on je tím, kdo ve skutečnosti podporuje to špatné, byť v současné době je on sám tím nejposlednějším, nejnižším a nejubožejším člověkem v širém dalekém okolí.

Tady totiž vůbec nezáleží na tom, kdo je kdo. Tady záleží na tom, čím ten člověk ve skutečnosti je. Záleží na jeho vnitřním stavu. Záleží na tom, jak a jakým způsobem bude uvažovat, protože toto uvažování se bude zapisovat do vyššího stavu JSOUCNA a toto zapisování, ve svém důsledku jako zpětná vazba, bude působit na celou lidskou společnost. Proto ti, kteří doufají v nějaký zázrak, že se cosí stane a sami nemusí přiložit ruku k dílu, jsou jenom fantastové a svým způsobem i ubožáci, kteří nechápou podstatu celého tohoto jevu, podstatu lidství a podstatu vývoje jako takového.

Zlo tady na Zemi nezpůsobují ti, kteří stojí v našem čele, to je vizitka nás všech ostatních. To je jenom vizitka těch, kteří převažují v této společnosti a nemusí to být ani počtem, ale stačí, když je to jejich intenzitou myšlení.

Intenzita lidského myšlení, byť by byla třeba i v menšině, může způsobit to, že do čela společnosti se dostanou nezodpovědní lidé. Ale nejenom že může, ona ve skutečnosti si tento stav vynutí. Vynutí si ho proto, jak už jsem řekl, protože dochází k tomu, že toto myšlení má svůj zpětný dopad a toto myšlení není pak už jenom myšlením jednotlivých lidí, ale je to myšlení celé této společnosti.

Musíme si znovu a znovu uvědomovat, co to myšlení je, co jsou to myšlenky. Musíme si uvědomit, že myšlenka není toho kterého člověka, ale že je to něco, s čím ten daný člověk rezonuje.

Pokud bude rezonovat s nedobrymi věcmi, tak tyto nedobré věci se budou velmi silně angažovat a budou způsobovat právě to, čeho jsme nyní svědky. To znamená, že do čela společnosti se dostávají nedobří a zlí lidé, ale především, a v naší společnosti obzvlášť, lidé chamtiví.

Jsou to tedy podvodníci, darebáci a lumpové všeho druhu a jsou prorostlí organizovaným zločinem.

To je přesně to, co je v tomto národě, a co tento národ vlastně de facto žije. On sám je tím, co je vlastně dáno tomuto společenství ve formě jakoby vizitky, ve formě jakoby razítka, ve formě jakoby odznaku těch, kteří stojí v jeho čele.

Pokud v jeho čele budou stát jiní lidé, tak to bude znamenat, že celý tento národ je jiný.

Proto nelze uskutečnit to, v co mnozí doufají, že vedení tohoto státu, této společnosti, se prostě jenom vymění.

Tak to totiž nefunguje a tak to také nikdy fungovat nebude.

Podíváme-li se do historie, pak si můžeme uvědomit hlubokou pravdu toho, co jsem zde právě řekl.

Pokud byl v historii nějaký tyran a byl svržen lidovým hnutím, tak se vlastně stalo to, že někdo z tohoto hnutí si tuto moc, tuto novou moc, znovu uzurpoval, a stal se de facto dalším tyranem v té dané společnosti. Proto není možné násilím zničit násilím, ale vždy a za všech okolností je to nutno udělat pouze tím, čemu my říkáme dobro.

Teprve tímto způsobem je možno znovu nastolit řád a pořádek, který byl narušen.

Tak je tomu i u nás, a tak tomu i bude. Takže nový systém přijde teprve s tím, že lidé si uvědomí svoji pozici, svoje schopnosti, svoje sebevědomí. V okamžiku, kdy lidé přijmou na svá bedra odpovědnost za věci své i věci svého okolí, všechny tyto problémy odpadnou jako listí ze stromu.

Co se dneska zdá naprosto neřešitelné, bude úsměvné v této budoucí době, protože tato budoucí doba to vyřeší úplně hravě.

Příkladem může být například i to, že my máme dneska obrovský problém s tím, že k moci se dostávají politické strany, které jsou prolezlé nejenom korupcí, ale doslova a do písmene organizovaným zločinem, který už nejenom že zajišťuje rozkrádání, ale v mnoha případech stojí už i za zabíjením, tedy za vraždami normálních lidí. Viz například poslední metylalkoholová aféra, která způsobila smrt desítek lidí. Z logiky věci musela minimálně stovky a stovky dalších lidí zmrzačit, v nejčastějším případě samozřejmě slepotou. Nejedná se ale jenom o tento metylalkohol, jedná se vlastně o všechno, na co se podíváte kolem sebe.

Jak z toho ven?

Je to velice jednoduché, že to bere dech.

Nikdo nikomu nebrání, aby vytvořil spolu se sousedy samosprávu, do které se zvolí ti nejlepší z jeho okolí.

V této nové samosprávě by pak byli ti, kteří by řídili tuto společnost, tuto mini společnost, mnohem lepším způsobem než kdokoliv jiný. To proto, že lidé jim dali důvěru, a oni si této důvěry vážili. Způsob volby vylučuje, že by si tito lidé do svého čela volili lumpy, lotry, podvodníky a darebáky všeho druhu, ale volili by lidi odpovědné (viz volby zdola podle SKDE).

Pokud by zůstal k dispozici ještě tento současný systém volených stran a volených kandidátů tak, jak my ho v současnosti známe, pak není žádný problém požádat kohokoliv z úřadů o to, aby ve styku se mnou kontaktoval mého zástupce, tedy mnou zvoleného zástupce, kterému já dávám plnou důvěrou. Přitom by mě tento můj zástupce mohl ve všem zastoupit a tím mě mohl takto i chránit ve smyslu nedobrých věcí. Čímž míním především systém padlých zákonů v této padlé společnosti.

Proč tomu tak není?

Protože lidé by si museli převzít na svá bedra část celkové odpovědnosti. A to je problém, který v současnosti většina lidí nechce řešit, a chce se mít dobře na úkor druhých lidí.

Nevěříte mi?

Tak se podívejte kolem sebe a zeptejte se lidí kolem sebe, koho trápí to, že každý rok hlady zemřou na této Zemi miliony a miliony lidí, a to především žen a dětí. Tito lidé na vás budou přitom koukat a nebudou vám chtít vůbec rozumět a budou vás považovat za nějaké aktivisty nebo nějaké blázny, nebo za kohokoliv jiného, jenom aby sami sobě nemuseli přiznat tuto jednoduchou a prostou pravdu, že o pravdách a o této skutečnosti nechťejí nic slyšet.

V novém systému, tedy budoucím, by bylo velice jednoduché zajistit to, že tito lidé, kteří dneska umírají hlady, by mohli být zapojeni do společnosti tak, aby se toto nedělo.

*Pomoc těmto lidem nemůže v žádném případě být taková, že jim budeme dovážet nějaké potraviny a házet jim je jako psům kost, ale tak, že uděláme vše **vypustit „vše“** všechno možné proto, aby v dotyčných zemích se postavily školy, aby se tam postavily jednoduché výroby, aby vlastnictví země přešlo do jejich rukou, aby oni sami mohli být pány ve své vlastní zemi a stali se tak našimi partnery a ne otroky.*

To je ale něco, co mnozí lidé ve skrytu své duše odmítají, protože oni samotní se obávají, že tento počín byl na úkor jich samotných.

Ano, ze začátku určitě ano.

Ze začátku by muselo dojít totiž k tomu, že životní úroveň ostatních by se musela poněkud snížit, aby vůbec bylo uskutečnitelné to, o čem jsem tady mluvil.

Ale to by byl pouze začátek. Výsledek by byl ale naprosto ohromující.

Jenomže, právě tento začátek nikdo z těchto lidí nechce připustit právě proto, že oni samotní by museli nějakým způsobem přiložit rukou k dílu, a proto o tom nehodlají ani přemýšlet.

Příkladem tohoto chybného uvažování a přemýšlení jsou i současné pseudovolby. Všimněte si například toho, kdo je v těchto volbách volen. Ve volbách jsou voleni lidé, kteří představují obraz nás samotných, kteří je volíme.

Ano, nejsou to naši zástupci, jsou to jenom nastrčení lidé, to je sice pravda, ale i mezi těmito nastrčenými lidmi jsou lidé horší a lidé lepší, přesto v naší společnosti se neustále a stále dokola volí ti, kteří buď propagují nesnášenlivost mezi lidmi, což jsou komunisté, anebo ti, kteří nějakým způsobem chtějí uzurpovat majetek a moc, což jsou lidé sdružení v ODS a v současné době také lidé sdružení kolem Kalouska v takzvané TOPCE (píše se rok 2013).

Jsou to lidé samozřejmě zavrženíhodní, ale a to je to podstatné, tito lidé tam byli zvoleni námi. Jak to, že nejsou voleni lidé mnohem mírumilovnější, kteří se také v tom spektru nacházejí, byť jsou to třeba také zloději podvodníci a darebáci, ale nejsou tak vyhranění vůči ostatním a neprovádějí své zločiny tak okatě?

Počty procent v našich pseudovolbách, které představují komunisté a další nedobré síly (ODS, TOP apod.) představují obvykle víc než 50 % těch, kteří jsou voleni.

To je něco naprosto úděsného.

Za tohoto stavu není možné, aby tato společnost doznala něčeho, co by bylo kvalitativně nové.

Pokud se to skutečně stane, pak dojde k obrovským třenicím v tomto národě, protože skupina lidí, kteří pochopí a porozumí novému vývoji a porozumí tomu, kam má celá společnost jít, narazí na hradbu těch, kteří se budou chtít vrátit do původního systému.

Narazí na hradbu komunistů a těch, kteří dneska ještě nemají jméno, ale které bych označil za služebníky moci a mamonu. Tito lidé, vedle těchto fanatiků, budou onou hradbou, která bude velmi silně klást odpor této nové společnosti.

Bohužel si tím musíme projít, a dokud většina z nás nepochopí, anebo neporozumí tomu, jak to má být, nebude dobře.

Tato většina, jak už jsem zdůraznil v předchozím textu, nemusí znamenat fyzickou většinu.

To, co je důležité, je většina ve smyslu myšlení, ve smyslu intenzity tohoto myšlení, ve smyslu opravdovosti tohoto myšlení, protože to, co určuje tuto společnost je vratný pohyb tohoto myšlení, který utváří tuto atmosféru této společnosti.

Znamená to například to, že pokud bude třeba 70 % lidí naprosto laxních, a dalších 20% "vlažných" a dejme tomu jenom 10 % lidí naprosto dobře vědoucích, bude to stačit k tomu, aby tato společnost se převrátila do dobrého stavu, ale v případě, že tyto poměry budou jiné, například tak, že dejme tomu, jenom 30 % bude lidí, kteří budou chtít majetek a budou chtít zločin, protože to mají zakořeněno v sobě a ostatním to bude jedno, tak to může způsobit to, že tato společnost nebude schopna se překloupat do mnohem vyššího stavu, než je tomu dnes.

Je nutné tyto věci brát zcela zodpovědně a vážně, a je nutné, abychom si všichni sáhli na srdíčko a porozuměli tomu, co je zde řečeno, protože jinak je to tady řečeno zbytečně.

Domnívám se, že touto ukázkou z mé knihy, bylo dostatečně jasně zodpovězeno to, co skutečně svoboda je, a čím rozhodně není.

Takže nyní k druhému tématu a to je UKRAJINA

Na východě Ukrajiny se rozhořel vojenský konflikt. Co se tam děje a proč, pochopíme, když si uvědomíme širší souvislosti s tímto dějem spojené. Jde celkem o tři roviny událostí.

- První rovinou jsou dějinné vazby mezi Ruskem a Ukrajinou
- Druhou rovinou jsou současné mocenské choutky Ruska (oligarchů v Rusku)
- Třetí rovinou je pak MAJDAN jako takový.

Začneme tím třetím bodem.

MAJDAN je cosi co vyděsilo Rusko, a pochopitelně i Západ, ale v Rusku jim z toho běhá skutečně mráz po zádech. Proč?

V Rusku jsou u moci oligarchové, kteří představují z lidského hlediska to nejhorší, co v ruské společnosti existuje. Ne proto, že jsou oligarchy, ani ne proto, že jsou bohatí, ale proto, že jde o jistou skupinu

obyvatelstva, která se vymyká evropským zvyklostem. Tito oligarchové jsou potomci mongolského principu vlády a naplňují tento odkaz dokonale.

Je zapotřebí, abychom si v tomto bodě dobře rozuměli. Mongolský odkaz není žádná slovní hříčka, ale je to princip, který se stal součástí ruské duše a to tak dokonale, že dnes už ho nelze od této duše nijak oddělit. Část ruské populace je prostě pod vlivem tohoto principu a tak jako jsou vnější znaky člověka, které ho dělí do ras (černoši, běloši, indiáni a podobně), tak jsou i na duševní rovině v ruském národě určité skupiny, které se projevují zcela odlišně. I u jiných národů lze podobné odlišnosti pozorovat, ale zdaleka nejsou tak výrazné jako u Rusů. Jen jako příklad uvádím zcela jiné chování Bavoráků a Prušáků, přestože jde stále o Němce. Takže u Rusů se vykristalizovaly tři vzájemně zcela odlišné skupiny. U Rusů je ještě další zvláštnost, a tou je skutečnost, že geograficky nejsou od sebe tyto skupiny odděleny. Už zmíněná skupina s mongolským vlivem se traduje od doby Moskevského knížectví, které ve skutečnosti bylo administrativním celkem Mongolů (Tatarů), kteří pomocí místních zrádců a kolaborantů, vybírali daně a terorizovali obyvatelstvo. Jak šel čas a říše Mongolů brala za své, tak se tohoto úkolu ujímali oni zločinci rusko-mongolského původu, kteří v sobě soustředili jednak krutost Slovanů (viz původní slovanské války) a jednak mongolskou touhu po zabíjení.

Jenomže.

Slované ve své duši mají sice krutost a válčení o čemž svědčí dobře opevněná sídla v Kyjevské Rusi, ale i to, co jinde nenajdete. Mají totiž otevřenou srdeční čaku, lidově řečeno, mají velké srdce. Je to národ, který vytváří základ pro příští civilizační rozkvět lidstva (šestá poatlantská civilizace – R. Steiner). V ruském národě dnes tito lidé tvoří skupinu obyvatelstva, která vzbuzuje skutečně úctu. Jsou to vedle vědců především umělci, ať již spisovatelé nebo jiní tvůrčí pracovníci. Tito lidé jdou ve svém tvůrčím úsilí do velmi velké hloubky, která je jinde ve světě jen sporadicky k nalezení. To zvláště u vědců pak způsobuje velkou hloubku průniku jejich tvůrčích duchů nejen do hmoty, ale obecně do čehokoliv, co zkoumají. Zde jsou takoví velikáni, jako je na příklad Šipov se svými rovnicemi o propočtech stavů vakua, nebo umělci typu Šostakoviče a podobně.

Třetí skupinu pak tvoří "prostí" lidé. Kdysi to byli muzici, dnes je to ale masa lidí, kteří se začínají ze své letargie probouzet a dávají o sobě vědět. O tom, že tomu tak skutečně je svědčí mnoho věcí, ale nejvíc se v tomto směru projevil tento lid při nedávné demonstraci a pohřbu představitelů opozice pana Němcova. Přes perzekuce, a povinné osobní prohlídky lidí, kteří se demonstrace účastnili, se jí účastnili tisíce a tisíce lidí. Dle mého odhadu se to mohlo pohybovat ke sto tisícům lidí v centru Moskvy a další lidé v dalších ruských městech. To čeho se Putin a jeho klika tolik bojí, tedy síly lidu, se tu projevila velmi silně. Když si uvědomíte masivní, dosud nevídanou propagandu proti Ukrajině a vůbec proti všemu pokrokovému, co je ve světě, pak teprve doceníte to, co tento lid dává svou odvahou a postojem najevo.

Majdan je pak vyjádření vůle, které Ukrajinští lid dal průchod. Je to to, co se v dřívějších dobách, před cca tisíci lety, nazývalo veče. Jde vlastně o systém lidového parlamentu, který má možnost řešit vše co se ve společnosti vyskytne. Tento parlament, neboli veče, jsou shromážděním lidí, kteří k dané věci mají co říci a kteří vlastně pomocí skutečné diskuse (nejedná se tedy o přímo neskutečné hádky, které se v současnosti diskusí označují, ale s opravdovou skutečnou diskusí nemají nic společného) věci dokáží řešit. Jde vlastně o princip skutečné demokracie – viz mé knihy. Tato shromáždění se prováděla dle potřeby a situace. Mohly se svolat vesnické veče, jako třeba i šlechtické veče. Podnět ke svolání mohl vyjít od občana, zrovna tak jako od knížete. To co je dneska nemyslitelné, a o čem já píši ve svých knihách, jako o něčem k čemu se máme propracovat, se jen tak jaksi mimochodem, ke zděšení především ruských potentátů, odehrálo v Kyjevě.

Druhý bod - současné mocenské choutky Ruska (oligarchů v Rusku)

Jak již bylo zmíněno v předchozím stavu, tak jednání vládní kliky v čele s Putinem má podtext agresivity. Jde o mimořádnou a pro Evropana těžko pochopitelnou agresivitu, která je skutečně naplněna čímsi, co bychom mohli nazvat právem dravce. Rusko pochopitelně neuznává nic, pokud jde o svět, k čemu není silou donuceno. Tuto sílu vyzdvihuje a upřednostňuje před vším ostatním. Mongolský způsob jednání tu našel domov. Mám pochopitelně na mysli to, co bylo pro Mongoly typické v době jejich velké říše. Dnešní Mongolsko prošlo katarzí a s tím co před mnoha staletími bylo, má společný tak akorát jen název.

Abyste si udělali představu o tomto jednání, tak jako příklad dávám k posouzení dějinnou událost dobytí Novgorodu Ivanem Hrozným. Nejde pochopitelně jen o město, ale o celou oblast (zemi). Novgorod byl samostatnou zemí se svým hospodářstvím a obchodem. Jeho dobytím si mohl otevřít Ivan Hrozný cestu na Západ a to tím, že Novgorod byl střediskem, které bylo s Evropou ve spojení a to právě obchodem (okno do Evropy). Co udělal Ivan Hrozný? Nejenže nechal popravit desítky tisíc lidí v této oblasti (pochopitelně především kupců), ale nechal vystěhovat na 150 000 rodnin do centrální oblasti Ruska a na jejich místo nahnal ruské obyvatelstvo. Doslova zničil samostatný, prosperující stát, který by asi podobně jako Ukrajina, zavedl samostatnou řeč a kulturně se zcela osamostatnil. Místo toho, aby využil situace a otevřel Rusko světu, tak jak se o to později pokusil Petr Veliký, tak zmasakroval obyvatelstvo a ukázal, kdo je tu "vládcem". Ani zmiňovaný Petr Veliký nebyl žádný lidumil. I pod ním (jeho vládou) zahynulo mnoho tisíc lidí. Ambice Ruska jako impéria jsou známé. Sibiř a oblasti za Uralem až k Tichému oceánu okupuje už bezmála 300 let. O hrůzovládě Stalina, kdy se uvádějí i v oficiálních dějinách desítky milionů zavražděných lidí v koncentračních táborech (gulagy) po celém Rusku a před kterými blednou i hrůzy Hitlera (holokaust) jsou všeobecně známé. Pádem komunismu se

zdálo, že těmto praktikám nastává konec. Jde o omyl. V Rusku se objevil tento trend opět. Klika kolem Putina i on sám osobně dal velmi rychle najevo, o co půjde. Masakry v Moskvě (odpálené výškové domy), masakry v Čečně na civilním obyvatelstvu, likvidace protivníků, politické vraždy a v poslední době vojenská agrese na Ukrajině, nenechávají nikoho na pochybách, o co tu jde.

První (poslední) bod jsou dějinné vazby mezi Ruskem a Ukrajinou

Rusko se často odvolává na to, že Kyjevská Rus a dnešní Rusko k sobě patří. Podívejme se tedy na to, jak to je ve skutečnosti, a odhalme i tento podvod. V době Kyjevské Rusi neexistovalo dnešní Rusko. To vzniklo mnohem později z původně oblastní pevnosti mongolů (Moskva). Původní Kyjevská Rus je území, které bylo ovládáno Vikingy. Poté co se stáhli, byli ale k vládě nad Slovyany opět povoláni, protože rozbroje které mezi Slovyany vznikly, nebylo možné zvládnout. Výsledkem bylo pozvání vikingského piráta a lupiče Rurika k tomu, aby udělal v této oblasti (budoucí Kyjevské Rusi) pořádek. Stal se knížetem a založil vládnoucí rod. Rurik vládl pevnou rukou a rozbroje uvnitř vznikajícího územního celku (Kyjevské Rusi) netrpěl. Zavedl ale několik věcí z vikingského způsobu žití. Mezi ně patřilo i shromáždění známé pod označením veče. Do povědomí se dostal i vikingský výraz RUS, což znamená něco jako družina vládce. Tento výraz se později přenesl na označení území, kde tato družina vládne. Zlom nastal přijetím křesťanství (pochopitelně byzantského). To působilo velmi pozitivně na rozkvět celé země. Dalším zlomem bylo 13. století, kdy celá Kyjevská Rus zaniká pod náporom Mongolů. Na východě za několik set let později vzniká Moskevské knížectví, jako vazal Mongolů a na západě se obnovuje Kyjev, jako území, ale už v součinnosti s dalšími státy a to především pobaltskými a také s Polskem. Vznikají tak dva zcela odlišné státní celky, které se orientovaly zcela jiným směrem. Západ na Evropu a to i přesto, že v té době už Byzanc padla a východ na Asii (Mongoly). Rozbroje západní části nakonec vedly k tomu, že Ukrajina jako taková byla pohlcena Moskvou a Polsko se sjednotilo s Litvou. V novověku pak Rusko (Moskva) pohltilo i tuto Litvu i Polsko. V době Stalina byl na Ukrajině vyvolán hladomor, kterému podlehl mnoho milionů **milionů** lidí. Po ukončení druhé světové války se na západní Ukrajině ještě dva roky vedly boje s Banderovci. Odhaduje se, že na straně Banderovců, které Rudá armáda nemohla dva roky zmocit, padlo na jeden milion lidí. Jedno je jisté. Ukrajina a Rusko jsou dva na sobě nezávislé státní útvary s vlastními dějinami a tak je nutné je i nahlížet.

Závěr

V současné době dochází opět k ruské agresi. Území, které de facto považuje za svou kolonii, tedy Ukrajina, se chce vydat samostatnou cestou. To v Kremlu nemohou spolknout a navíc je to odděluje i od dalšího jejich "díla" a tím je Podněsteří. Tato ruská enkláva na území Moldavska drží v šachu nejen toto Moldavsko, ale i Rumunsko. O tom, co to je, a co to vše představuje, by se dala napsat další rozsáhlá úvaha.

Vrátíme se ale k Ukrajině.

Na východě Ukrajiny žije silná ruská menšina, která dosahuje až 38% obyvatelstva. Je to důsledek politiky Stalina (dosídlení Rusů po hladomoru na Ukrajině). Na tomto východě se mluví převážně rusky přibližně z 75%. To je opět důsledek politiky Ruska, které de facto neumožňovalo středoškolské a pochopitelně ani vysokoškolské vzdělání na jiných typech škol, nežli ruských a pochopitelně obsazování všech důležitých institucí (úřadů) Rusy. Takže Ukrajinec si na těchto úřadech připadal, jako by byl v cizí zemi. Situace je podobná tomu, co bylo i v Čechách před cca 150 lety ve smyslu němčiny.

Přesto tento konflikt na východě Ukrajiny není národnostní. Rusové, tedy prostí ruští lidé a Ukrajinci nejsou nepřátelé. Na Ukrajině zuří válka vyvolaná Ruskem a jím i živena a podporována. Na východě na straně Ruska bojují ne ukrajinští Rusové, ale doslova a do písmene banditi a teroristé z celého Ruska a pochopitelně i ruské vojenské jednoty včetně specialistů. Jde o sprostou agresi, kterou z nájemních vrahů a zabijáků a svých vlastních vojáků Rusko vyvolalo a vyvolává.

Putin i Merklová jsou na jedné straně, nejsou nepřátelé. Jde jen o to, že jeden z nich (Putin) si chce pro sebe z tohoto světa ukrojit větší krajíc. To mu zbytek světa nechce dovolit. O Ukrajinu jde Západu až někde zcela okrajově. Ukrajinu nikdo nevyzbrojuje, Ukrajina má staré, ještě v podstatě sovětské zbraně, špatnou či téměř žádnou armádu a dokonce i prostí lidé se skládají na to, aby vojákům nakoupili alespoň základní vybavení (helmy, neprůstřelné vesty apod.).

Ukrajině hrozí od Ruska (Putina) agrese a od Západu zavlčení do spárů měnového fondu, tedy podřízení se Finančnímu systému.

MAJDAN bylo světlo, které zazářilo a které se snaží uhasit jak Západ, tak i Východ (Rusko). Tento odkaz je tím nejdůležitějším, co existuje. Síla jeho myšlenky bude stále narůstat a i když se dneska zdá, že je pokořen, opět se zvedne a jeho síla v budoucnu způsobí rozložení všech nepřátelských říší, států i ostatních nedobrých sil.